

MOSCHEA (1) *sb f*

moschea, [**mosza**].

sg N mosche(a). ◇ [L moszy.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dom modłów muzułmańskich, meczet (ze zniekształconego egipsko-arab. masgid, tur. i tat. mesdžid, poprzez włos, moschea, por. też niem. Moschee): Iełt środ miáltá [Kalekuta] Kościół wielki/ zową Mołchea BielKron 453v; [Iełt w támtey Mołzy (ták Turcy swoie kościoły zową) łtudnicá czyłtey wody/ z pięknego mármoreu vczyniona. BusLic 24].

[*Wyrażenie: »moschea turecka«: wniść tam nie wolno chrześcijanom [ani żydom], bo jest moschea turecka, tedy [...] pielgrzymowie, jakoby też tam byli, dostępują zupełnego odpustu. RadzPodróż 61.]*

Cf MESCHITA, MIESZCZYD

AKtt